

Rep. Nr. 07/14

*

NB-021-11

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
20 februari 2014

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake : **RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211

Eiser, voor wie zijn verschenen, dr. E..., geneesheer-inspecteur, en de heer F..., attaché, ambtenaren bij eiser.

Tegen : **VZW A...- B...**, directeur, met zetel te XXXX, KBO-nr. XXXX

Verweerder, die wordt vertegenwoordigd door Mr. C... *loco* Mr. D..., advocaten bij XXXX, met kantoor te XXXX.

*
* *
*

Op de openbare terechtzitting van 16 januari 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van eiser ;
- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 25 september 2012;
- de conclusie van verweerder, ontvangen ter griffie op 10 maart 2013;
- de conclusie van eiser, neergelegd ter griffie op 22 maart 2013;
- de conclusie van verweerder, ontvangen ter griffie op 29 april 2013;

- de oproepingsbrieven van 8 januari 2013.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 16 januari 2014:

- de heer F... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen van eiser;

- dokter E... in de uiteenzetting van het medisch-technische luik van de middelen van eiser;

- meester C... in de uiteenzetting van de middelen van verweerder.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 20 februari 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *

2 VOORWERP VAN HET GESCHIL

2.1 Tenlasteleggingen

Er werd een onderzoek ingesteld door eiser naar de realiteit en conformiteit van de prestaties die door verweerder werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Eiser stelt dat de heer B..., verpleegkundige, ondertekenaar van de verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp van de VZW A...(verweerder), in de periode van 1 februari 2009 tot 31 januari 2010 (datum inbreng V.I.) de volgende onregelmatigheden zou hebben begaan betreffende de reglementering van de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:

Het ondertekenen van verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp met aanrekenen, op naam van andere verpleegkundigen, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van forfaitaire honoraria met een te hoge waarde aangezien de graad van afhankelijkheid gesteld in de nomenclatuur niet werd bereikt. Dit vormt een inbreuk op artikel 2n en artikel 73bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet en op artikel 8, §§1 en 5 van de Nomenclatuur (K.B. 14 september 1984 en wijzigingen).

Aldus zouden bij 20 verzekerden 5.823 verstrekkingen ten onrechte zijn aangerekend en dit voor een bedrag van € 57.384,68 (na toepassing van de verschilregel).

2.2 Vordering van eiser

De vordering van eiser, zoals geformuleerd in zijn conclusie van 22 maart

2013, strekt ertoe, overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet:

- te horen zeggen dat de vaststellingen gedaan ten laste van verweerder bewezen zijn;
- te horen zeggen dat die vaststellingen inbreuken zijn op de bepalingen van artikel 73bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet;
- aan verweerder de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen op te leggen, zijnde 57.384,68 euro;
- aan verweerder een administratieve geldboete op te leggen van 250 euro, te vermeerderen met de opdecimes.

3 STANDPUNT VAN DE PARTIJEN

3.1 Standpunt van eiser

3.1.1 Eiser wijst er vooreerst op dat aanvankelijk een verzoekschrift werd neergelegd lastens de VZW G.... Eiser deed inmiddels afstand van geding en legde op 25 september 2012 een nieuw verzoekschrift neer lastens de VZW A..., huidige verweerder.

3.1.2 Eiser verwijst naar het feit dat in het proces-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011, opgesteld lastens verweerder als innende instelling, 5.823 verstrekkingen bij 20 verzekerden werden ten laste gelegd en dit voor een totaal bedrag van 57.384,68 euro. De verwijzing in de synthesesnota en het verzoekschrift naar de verstrekkingen van vijf verzekerden die bij wijze van voorbeeld werden besproken ter bevordering van de leesbaarheid, doet geen afbreuk aan het feit dat alle ten laste gelegde verstrekkingen wel degelijk in het proces-verbaal van vaststelling en in de gevalsbespreking werden vermeld.

3.1.3 Met betrekking tot de verjaring van de terugvordering en de administratieve geldboete, wijst eiser erop dat de ten laste gelegde feiten zich situeren in de periode van 1 februari 2009 tot en met 31 januari 2010. Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 21 januari 2011 en werd derhalve opgesteld binnen de twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de strafbare feiten hebben ontvangen. Aldus is voldaan aan de bepalingen van (oud) artikel 174, lid 1, 10° van de gecoördineerde ZIV-wet (thans art. 142, §2).

Bovendien is voldaan aan de voorwaarde van artikel 143, § 3, 3° (sic) van de gecoördineerde ZIV-wet. De betwisting werd immers binnen de drie jaar na de datum van het proces-verbaal van vaststelling aanhangig gemaakt bij de Kamer van eerste aanleg.

Artikel 174, lid 1, 6° van de gecoördineerde ZIV-wet betreft de vordering tot terugvordering die van toepassing is in de relatie tussen de

verzekeringsinstellingen en de verzekerde.

3.1.4 Met betrekking tot de methode van het gevoerde onderzoek, stelt eiser dat de geneesheren-inspecteurs en de verpleegkundige controleurs specifiek zijn opgeleid voor hun taak. Ze verhoren de verzekerden op een kwalitatief verzorgde wijze, de verzekerde wordt maximaal gerustgesteld en ingelicht over de draagwijdte van de gestelde vragen. Men neemt ook ruim de tijd om de verzekerde te observeren. Niet consistente verklaringen worden door de onderzoekers niet weerhouden.

In geval van mogelijke overscoring wordt vervolgens de huisarts ondervraagd over de gezondheidstoestand, de zelfredzaamheid en de evolutie van deze elementen in de relevante periode, en dit precies om de objectiviteit van het onderzoek maximaal te garanderen.

Dit geheel levert volgens eiser een bewijskrachtige basis op, waarbij de zelfredzaamheid van een verzekerde, ook voor de voorbije periode, correct is ingeschat. Bovendien wordt bij twijfel steeds geopteerd voor de voor de zorgverlener meest voordelige score.

Algemene beschouwingen over de katz-schaal als instrument om de afhankelijkheidsgraad van een patiënt te meten, zijn lezenswaard; wetenschappelijk onderzoek om betere instrumenten te ontwikkelen, moet worden aangemoedigd; doch, intussen blijft de huidige katz-schaal het reglementair vastgelegde instrument. Deze werd overigens vastgelegd in ruim overleg met de verpleegkundige beroepsorganisaties.

3.1.5 Met betrekking tot de synthesenota, stelt eiser dat deze nota enkel een verslag is waarin de resultaten van het gevoerde onderzoek worden samengevat, met als doel het onderzoek op een begrijpbare manier aan betrokkene uit te leggen. Nergens in de wet wordt bepaald aan welke vormvoorwaarden de synthesenota moet voldoen, noch dat deze moet worden gedateerd of ondertekend. Eiser stelt derhalve niet in te zien op welke wijze het zorgvuldigheidbeginsel, de beginselen van behoorlijk bestuur of de rechten van verdediging zouden zijn geschonden.

3.1.6 Eiser verwijst verder naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur. Verweerder is als innende instelling van verpleegkundige prestaties betrokken bij de ziekte- en invaliditeitsverzekering en dient in deze hoedanigheid de verplichtingen van de gecoördineerde ZIV-wet en haar uitvoeringsbesluiten na te leven.

3.1.7 Eiser stelt dat de tenlastelegging is gebaseerd op zeer duidelijke verklaringen van de verzekerden en van de behandelende huisartsen. Enkel duidelijk afwijkende gevallen werden weerhouden.

Eiser stelt dat verweerder een aantal algemene bedenkingen formuleert omtrent de inbreuk van de overscoring, zonder evenwel *in concreto* aan te tonen voor welke gevallen de overscoring niet zou bewezen zijn.

Eiser geeft vervolgens een bespreking van de 20 verzekerden voor

dewelke verstrekkingen ten laste zijn gelegd.

3.1.8 Verder stelt eiser dat alle verstrekkingen werden aangerekend op verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp met verweerder als innende instelling. Ook de honoraria werden door verweerder geïnd. Bijgevolg dient verweerder te worden beschouwd als zorgverlener in de zin van artikel 2n van de gecoördineerde ZIV-wet en kan de vordering tot terugvordering en tot het betalen van een administratieve geldboete lastens verweerder worden ingesteld.

3.1.9 Met betrekking tot de gevorderde administratieve geldboete verwijst eiser opnieuw naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur. Het aanrekenen van niet-conforme verstrekkingen rechtvaardigt een administratieve geldboete. Eiser verwijst tenslotte naar de rechtspraak van de Kamer van beroep en herleidt de gevorderde administratieve geldboete conform de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek.

3.2 Standpunt van verweerder

3.2.1 Verweerder erkent het procedureel standpunt van eiser dat de procedure niet langer tegen de VZW G... wordt gevoerd, doch tegen de VZW A....

3.2.2 Verweerder stelt dat in het verzoekschrift enkel aangerekende prestaties voor vijf verzekerden worden betwist voor een een totaal bedrag 17.510,35 euro, terwijl er prestaties van 20 verzekerden worden teruggevorderd voor een totaal bedrag van 57.384,68 euro.

Eiser zou geen details geven van de teruggevorderde prestaties.

Verweerder zou bovendien niet betrokken zijn bij het gevoerde onderzoek.

Daarnaast merkt verweerder op dat eiser enkel de gevallen heeft weerhouden die volgens hem aanleiding hebben gegeven tot ongeoorloofde facturatie. Hij stelt zich de vraag of dit een representatief beeld geeft van de globale werkwijze van verweerder.

3.2.3 Verweerder stelt bovendien dat de terugvordering verjaard is krachtens artikel 174, § 1, 6° van de gecoördineerde ZIV-wet. Aangezien geen uitspraak meer mogelijk is over eventuele terugvorderingen van prestaties, kan er geen inbreuk op de gecoördineerde ZIV-wet meer worden vastgesteld. Bijgevolg kan er evenmin een administratieve geldboete worden opgelegd.

3.2.4 Verweerder verwijst naar het feit dat hij een geïntegreerde dienstverlening aanbiedt, waarbij gestreefd wordt naar een uniforme, duidelijke en performante werking. Zo wordt aan de verpleegkundigen een degelijke en uniforme opleiding aangeboden betreffende de administratieve en organisatorische aspecten van thuiszorg en thuisverpleegkunde. Verweerder heeft ook een eigen auditsysteem voor het opvolgen van katz-

scores. Tijdens personeelsvergaderingen wordt benadrukt dat katz-schalen niet overscoord mogen worden. Verder wijst verweerder erop dat de registratie en aanrekening van prestaties in de verschillende dienstensectoren steeds via strikt gescheiden, transparante en perfect traceerbare facturatiestromen gebeurt.

3.2.5 Verweerder stelt dat de inbreuken beschreven worden in een niet-gedateerd document van een anonieme auteur. De synthesesnota kan derhalve niet de basis vormen voor enige sanctie. De niet-ondertekening en niet-datering van de overgemaakte nota dient te worden beschouwd als een ernstige inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel en op de beginselen van behoorlijk bestuur. Ook de rechten van verdediging van de verpleegkundigen zouden op ernstige en flagrante wijze zijn geschonden.

3.2.6 Verweerder stelt verder dat uit het door eiser gevoerde onderzoek geen bewijskrachtige besluiten kunnen worden getrokken.

Verweerder wijst erop dat enkel gevallen waarbij een overscore van de katz-schaal is vastgesteld, verder onderzocht werden. Er werd derhalve geen rekening gehouden met de grote aantallen correct gescoorde patiënten en met de onvermijdelijke variabiliteit in de beoordeling van de katz-schalen. Een dergelijke selectieve benadering contrasteert zeer sterk met het controlesysteem voor het gebruik van evaluatieschalen in RVT's waarbij het controle- en sanctiemechanisme terecht gericht is op het significant, en niet op het sporadisch verkeerd gebruik van de evaluatieschaal.

3.2.7 Verweerder wijst erop dat de meer dan één jaar later afgelegde verklaringen van de patiënten, niet alles bewijs kunnen worden gebruikt om de onjuistheid aan te tonen van de te goeder trouw genoteerde observaties of verklaringen van verpleegkundigen, en dit om volgende redenen:

- de ondervraagde patiënten zijn hoogbejaard en vaak vergeetachtig;
- zij vertonen een zekere schaamte, schroom en angst ten aanzien van de ondervragers, waardoor zij hun gezondheidstoestand rooskleuriger voorstellen dan deze in werkelijkheid is; bovendien is het niet ondenkbaar dat de patiënten tijdens de ondervraging angstig waren over de werkelijke bedoeling van het onderzoek.

3.2.8 Ook de verklaringen van de huisartsen over de zorgafhankelijkheid van hun patiënten in het verleden, kunnen niet het tegenbewijs vormen voor de te goeder trouw genoteerde observaties van verpleegkundigen over de toestand van de patiënt op het ogenblik van het opmaken van de betwiste evaluatieschalen. Huisartsen kunnen wel een correcte beoordeling geven van de gezondheidstoestand van hun patiënt, doch er kan in sterke mate betwijfeld worden of zij ook de graad van zelfredzaamheid van hun patiënten correct kunnen inschatten. Immers,

- zij zijn onvoldoende op de hoogte van het dagelijkse leven en het huishouden van de patiënt;
- de katz-schalen zijn weinig tot niet gekend bij de huisartsen;
- zij werden ondervraagd meer dan één jaar na de initiële scoring door de betrokken verpleegkundige;
- zij werden niet ondervraagd over de frequentie van hun contact met de betrokken patiënten en over het tijdstip waarop zij hen voor het laatst hebben geconsulteerd.

3.2.9 Verweerder wijst erop dat de door de verpleegkundige controleurs ingevulde katz-schalen geen bewijswaarde hebben tot het bewijs van het tegendeel. Deze beschrijven maximaal de toestand van de betrokken patiënt op het ogenblik van de ondervraging. Bijgevolg vormen zij geen tegenbewijs voor de evaluatieschalen die meer dan een jaar voordien werden ingevuld door de verpleegkundigen.

Bovendien konden de ondervraagde verpleegkundigen niet steeds exact inlichtingen verschaffen over alle betrokken patiënten omwille van het lange tijdsverloop tussen de prestaties en de ondervragingen. Bijgevolg kunnen hun verklaringen niet als bewijs worden aangevoerd tegen de te goeder trouw ingevulde evaluatieschalen en prestatiestaten.

3.2.10 Verder stelt verweerder dat de verpleegkundigen in hun verhoor quasi allen hebben verklaard dat zij de katz-schaal in eer en geweten hebben gescoord. Verweerder legt de resultaten neer van een interne audit over de prestaties in de periode van 1 februari 2009 tot 31 januari 2010 van de vijf verzekerden die opgenomen zijn in het verzoekschrift.

Tenslotte geeft verweerder een bespreking van de katz-schaal van de patiënten voor wie prestaties werden teruggevorderd.

4 BEOORDELING

4.1 Ontvankelijkheid van de vordering

4.1.1 Hoedanigheid van verweerder

4.1.1.1 Eiser legde aanvankelijk op 28 februari 2012 een verzoekschrift neer lastens de VZW G....

De processen-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011 werden evenwel opgesteld lastens de VZW A..., verweerder.

Eiser erkende dat hij zijn vordering aanvankelijk had ingesteld tegen een "verkeerde" VZW.

Bij conclusie van 27 augustus 2012 heeft eiser afstand gedaan van het geding ingesteld tegen de VZW G.... Vervolgens heeft eiser, bij verzoekschrift van 25 september 2012 een nieuwe vordering ingesteld lastens verweerder.

De Kamer van eerste aanleg neemt er akte van dat verweerder het door eiser ingenomen procedureel standpunt erkent.

4.1.1.2 Verweerder is een dienst voor verpleegkundige verzorging aan huis, die een aantal verpleegkundigen tewerkstelt met een arbeidsovereenkomst. Directeur van de dienst "Gezondheidszorg" van verweerder is de heer B...

De verpleegkundigen hebben aan de heer B... een volmacht gegeven om de door hen uitgevoerde verstrekkingen aan te rekenen aan de verplichte ziekteverzekering via verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp. De aangerekende honoraria worden vervolgens geïnd door verweerder.

Bijgevolg dient verweerder te worden beschouwd als zorgverlener in de zin van artikel 2n van de gecoördineerde ZIV-wet. Hierin wordt immers gesteld dat voor de toepassing van artikel 73bis en 142 de natuurlijke of rechtspersonen die zorgverleners tewerkstellen, die de zorgverlening organiseren en die de inning van de door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging verschuldigde bedragen organiseren, gelijkgesteld worden met zorgverleners.

Verweerder heeft zijn hoedanigheid van zorgverlener niet betwist.

4.1.1.3 De Kamer van eerste aanleg stelt derhalve vast dat in hoofde van eiser de vereiste hoedanigheid en belang aanwezig zijn om de vordering lastens verweerder te kunnen instellen.

4.1.2 Verjaring

Artikel 174, lid 1, 10° (oud) van de gecoördineerde wet bepaalt dat voor de toepassing van artikel 142, § 1, moeten de vaststellingen, op straffe van nietigheid, binnen de twee jaar plaatsvinden, te rekenen vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de strafbare feiten hebben ontvangen.

De ten laste gelegde feiten situeren zich in de periode van 1 februari 2009 tot en met 31 januari 2010.

Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 21 januari 2011.

De vaststellingen van de ten laste gelegde feiten zijn derhalve wel degelijk gedaan binnen de twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de strafbare feiten hebben ontvangen, zoals artikel 174, lid 1, 10° (oud) van de gecoördineerde wet voorschrijft. Deze zijn bijgevolg niet verjaard.

Artikel 142, § 3, 3° van de gecoördineerde ZIV-wet bepaalt verder dat op straffe van verval, de betwistingen bedoeld in artikel 73bis, die overeenkomstig artikel 144, § 2, 1°, tot de bevoegdheid van de Kamers van eerste aanleg behoren, bij deze Kamers worden ingeleid binnen drie

jaar volgend op de datum van het proces-verbaal.

Voorliggend geschil werd bij de Kamer van eerste aanleg aanhangig gemaakt bij verzoekschrift van 25 september 2012. De zaak werd derhalve aanhangig gemaakt binnen de wettelijk voorziene termijn van drie jaar volgend op de datum van het proces-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011.

Artikel 174, lid 1, 6° van de gecoördineerde wet is in deze niet relevant, aangezien deze bepaling enkel de verhouding regelt tussen de verzekeringsinstelling en haar verzekerde (R.v.St., 30 september 2010, arrest nr. 207.751).

Bijgevolg is de vordering van eiser geenszins verjaard.

4.1.3 Algemene beginselen van behoorlijk bestuur - statuut van de synthesesnota

Verweerder stelt dat er prestaties van 20 verzekerden worden teruggevorderd voor een totaal bedrag van 57.384,68 euro, terwijl er in het gedingleidend verzoekschrift slechts verwezen wordt naar ten onrechte aangerekende prestaties voor vijf verzekerden voor een totaal bedrag 17.510,35 euro. Bovendien worden de inbreuken (m.b.t. vijf verzekerden) beschreven in de synthesesnota, een niet-gedateerd document van een anonieme auteur, hetgeen ingaat tegen het zorgvuldigheidsbeginsel en tegen de beginselen van behoorlijk bestuur.

4.1.3.1 Met betrekking tot het statuut van de synthesesnota, merkt de Kamer op dat deze van geen enkele waarde is voor de beoordeling van het geschil. Het betreft enkel een "nota", een verslag waarin het standpunt van eiser wordt samengevat. De beschrijving van het karakter van de verstrekkingen van vijf verzekerden betreft enkel een voorbeeld ter verduidelijking van het standpunt van eiser. Nu deze van geen procedurele waarde is, vormt het feit dat deze synthesesnota niet gedateerd en/of ondertekend is, geen inbreuk tegen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en kan hieruit geen schending van de rechten van de verdediging worden afgeleid.

De Kamer van eerste aanleg houdt, voor de beoordeling van het geschil, immers enkel rekening met de gedateerde en ondertekende processen-verbaal van verhoor en van vaststelling, het verzoekschrift en de conclusies van partijen, alsmede met alle andere stukken die door partijen aan het dossier werden gevoegd.

4.1.3.2 In zijn verzoekschrift van 25 september 2012 verwijst eiser naar het neergelegde dossier, de synthesesnota, alsook naar de vaststellingen gedaan en geakteerd in de processen-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011.

In de processen-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011 werden in totaal 5.823 verstrekkingen met betrekking tot 20 verzekerden ten laste gelegd en dit voor een totaalbedrag van 57.384,68 euro. De ten laste gelegde verstrekkingen werden in deze processen-verbaal in detail weergegeven.

Hoewel in de synthesesnota en het verzoekschrift bij wijze van voorbeeld de ten laste gelegde verstrekkingen van vijf verzekerden werden beschreven, vermeldde deze twee documenten uitdrukkelijk dat er wel degelijk 5.823 verstrekkingen met betrekking tot 20 verzekerden ten laste werden gelegd voor een totaalbedrag van 57.384,68 euro en dit op basis van de processen-verbaal van vaststelling van 21 januari 2011. Van enige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve geen sprake.

4.1.3.3 Daarnaast stelt de Kamer van eerste aanleg vast dat tijdens het gevoerde onderzoek 52 verzekerden werden ondervraagd, 31 verpleegkundigen en 36 behandelende huisartsen. Ook de heer B..., directeur Gezondheidszorg van verweerder werd op 20 januari 2011 ondervraagd. Verweerder kan derhalve niet ernstig voorhouden dat hij niet bij het onderzoek betrokken zou zijn geweest.

De processen-verbaal van verhoor werden neergelegd in het dossier van eiser, en besproken in de door eiser opgestelde gevalsbespreking.

Bovendien heeft eiser de ten laste gelegde verstrekkingen (de prestaties van 20 verzekerden) uitvoerig in zijn conclusies toegelicht en besproken.

Op basis van al deze elementen, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat de rechten van verdediging van verweerder wel degelijk zijn gevrijwaard.

4.1.4 Besluit

Gelet op hetgeen hiervoor werd gesteld, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat de vordering van eiser ontvankelijk is.

4.2 Gegrondeheid van de vordering

4.2.1 Nopens de terugvordering Bespreking van de ten laste gelegde verstrekkingen

4.2.1.0 Verweerder verwijst vooreerst naar het feit dat hij een geïntegreerde dienstverlening aanbiedt, waarbij gestreefd wordt naar een uniforme, duidelijke en performante werking, alsook naar het feit dat de werknemers-verpleegkundigen een degelijke en uniforme opleiding krijgen betreffende de administratieve en organisatorische aspecten van thuiszorg en thuisverpleegkunde. Verweerder beschikt tevens over een eigen auditsysteem voor het opvolgen van katz-scores.

De Kamer van eerste aanleg neemt hiervan akte, doch stelt ook vast dat eiser enkel de gevallen ten laste heeft gelegd waarin volgens hem manifest werd overschoord. In de onderzochte periode, zou het gaan om een kleine 10% van de aangerekende verstrekkingen.

Mochten de ten laste gelegde verstrekkingen effectief overschoord zijn, hetgeen hieronder verder wordt onderzocht, betreft het derhalve geen sporadische overscoring. Met een afwijking van 10% zou er *in casu* sprake zijn van een significant verkeerd gebruik van de katz-schalen.

4.2.1.1 Verzekerde H...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek" overschoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen. Zij stelt tevens dat zij alleen uit de zetel en uit bed kan, zij het met moeite. In verband met het criterium "toiletbezoek" stelt deze verzekerde alleen naar het toilet te kunnen, haar alleen aan en uit te kunnen kleden en zich alleen proper te kunnen maken.

De verklaringen van deze verzekerde worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan wel degelijk worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsingen" en "toiletbezoek". Het feit dat de geneesheer-inspecteur aanvankelijk een score 2 had vermeld voor het criterium "toiletbezoek" en uiteindelijk slechts een score 1 werd weerhouden, heeft geen invloed op het feit dat slechts een score dagelijks toilet kon worden aangerekend.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.2 Verzekerde I...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "transfer en verplaatsing" overschoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zonder hulpmiddelen in huis te kunnen verplaatsen.

De huisarts maakt een onderscheid tussen de periode vóór en vanaf 1 november 2009. Vóór deze datum verplaatste de verzekerde zich met een looprekje. Pas na intense revalidatie kon deze zich terug volledig zelfstandig verplaatsen. De zelfredzaamheid van de betrokken verzekerde wordt derhalve wel degelijk opgevolgd in het medisch dossier bij de huisarts. Eiser heeft rekening gehouden met deze verklaring van de huisarts en heeft de meest gunstige score in aanmerking genomen.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, alsook op basis van hetgeen

de visu door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "transfer en verplaatsingen".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.3 Verzekerde J...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "toiletbezoek" en "continentie" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart alleen naar het toilet te kunnen gaan, haar te kunnen aan- en uitkleden en haar alleen proper te kunnen maken. Ze verklaart ook continent te zijn.

De huisarts nuanceert: ze kan zich moeilijk naar het toilet verplaatsen, zich proper maken en zich terug aankleden kan ze wel alleen. Ze is accidenteel incontinent. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "toiletbezoek" en "continentie".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.4 Verzekerde K...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen, mits hij zich kan vasthouden. In verband met het criterium "toiletbezoek" stelt deze verzekerde alleen naar het toilet te kunnen, zich alleen proper te kunnen maken en zich alleen te kunnen aankleden.

De verklaringen van deze verzekerde worden volledig bevestigd door zijn huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsingen" en "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.5 Verzekerde L...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "toiletbezoek"

manifest overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart alleen naar het toilet te kunnen, haar alleen aan en uit te kunnen kleden en zich alleen proper te kunnen maken.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.6 Verzekerde M...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "toiletbezoek" en "zich kleden" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich alleen te kunnen aan- en uitkleden en alleen naar het toilet te kunnen gaan, haar te kunnen aan- en uitkleden en haar alleen proper te kunnen maken.

De huisarts nuanceert: ze moet geholpen worden om haar kleren aan te doen onder de gordel. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "toiletbezoek" en "zich kleden".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.7 Verzekerde N...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "toiletbezoek" overscoord heeft. Met de verklaring van de verzekerde kan geen rekening worden gehouden gelet op haar toestand van (lichte) dementie.

De huisarts verklaart dat zij zich wel alleen naar het toilet kan verplaatsen, zich kan aan- en uitkleden, doch problemen heeft met de reiniging van haar stoma.

De Kamer van eerste aanleg stelt vast dat de huisarts wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.8 Verzekerde O...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen met een karretje met wielen. In verband met het criterium "toiletbezoek" stelt deze verzekerde alleen naar het toilet te kunnen, haar alleen aan en uit te kunnen kleden en zich alleen proper te kunnen maken.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsingen" en "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.9 Verzekerde P...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige minstens het criterium "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart alleen naar het toilet te kunnen gaan, haar te kunnen aan- en uitkleden en haar alleen proper te kunnen maken.

De huisarts nuanceert: ze kan zich alleen naar het toilet verplaatsen, ze kan zich alleen aan- en uikleden, maar heeft moeite met haar intieme hygiëne. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval minstens een overscoring gebeurde voor het criterium "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.10 Verzekerde Q...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige minstens het criterium "transfer en verplaatsing" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zonder hulpmiddelen binnenshuis te kunnen verplaatsen.

De huisarts nuanceert: ze verplaatst zich binnenshuis met een stok of een looprekje. Ze heeft ook hulp nodig voor de verplaatsing naar het toilet. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze

in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval minstens een overscoring gebeurde voor het criterium "transfer en verplaatsing".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.11 Verzekerde R...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "transfer en verplaatsing" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich thuis zelfstandig te kunnen verplaatsen met behulp van krukken en/of mits zich vast te houden. Deze verklaring wordt volledig bevestigd door de verklaring van de huisarts.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "transfer en verplaatsingen".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.12 Verzekerde S...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich thuis te kunnen verplaatsen met een hekje met wielen. In verband met het criterium "toiletbezoek" stelt deze verzekerde alleen naar het toilet te kunnen, haar alleen aan en uit te kunnen kleden en zich alleen proper te kunnen maken.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsingen" en "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.13 Verzekerde T...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "toiletbezoek"

overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart alleen naar het toilet te kunnen gaan, haar te kunnen aan- en uitkleden en haar alleen proper te kunnen maken.

De huisarts nuanceert: ze kan zich wel alleen naar het toilet verplaatsen, ze kan zich alleen aan- en uitkleden maar ze heeft problemen om zich te reinigen. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde. De huisarts komt ook om de 14 dagen langs bij de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "toiletbezoek". De verklaring van de verpleegkundige van verweerder bevestigt de bevindingen van de geneesheer-inspecteur, en toch wordt een hogere score ingeschaald.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.14 Verzekerde U...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart soms hulp nodig te hebben om haar weer aan te kleden.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2. 1.15 Verzekerde V...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen zonder hulpmiddelen en buitenshuis gebruik te maken van een hekje met wielen. Verder verklaart zij alleen naar het toilet te kunnen gaan, haar te kunnen aan- en uitkleden en haar alleen proper te kunnen maken.

De huisarts nuanceert: ze verplaatst zich binnenshuis met een rollator. Ze kan nog zelf uit bed komen, doch dit gaat wel wat moeilijk. Ze kan zich alleen naar het toilet verplaatsen met haar rollator, ze kan zich alleen aan- en uitkleden en ze kan zichzelf reinigen. Het feit dat de verzekerde haar toestand rooskleuriger voorstelt dan dat deze in werkelijkheid is, wordt aldus gecounterd door de objectieve verklaring van de huisarts welke wel

degelijk nauwkeurig op de hoogte is van de graad van zelfredzaamheid van de verzekerde.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsing" en "toiletbezoek".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.16 Verzekerde W...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium "toiletbezoek" overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart alleen naar het toilet te kunnen, haar alleen aan en uit te kunnen kleden en zich alleen proper te kunnen maken.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "toiletbezoek". De opmerking van verweerder dat score 1 voor toiletbezoek niet verenigbaar zou zijn met een score 4 voor "wassen" en "kleden" kan niet gevolgd worden. De medische toestand van de verzekerde verantwoordt een score 4 voor deze laatste twee criteria, doch dit neemt niet weg dat zij zelfs nog met de wagen kan rijden. Aldus neemt het feit dat haar algemene beweeglijkheid het haar niet toelaat om zichzelf aan te kleden, niet weg dat zij zich niet beperkt kan bewegen om alleen naar het toilet te gaan, zich daar aan en uit te kleden, en zichzelf te reinigen.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.17 Verzekerde X...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria "transfer en verplaatsing", "toiletbezoek" en "continentie" manifest overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen zonder hulpmiddelen. Zij stelt tevens dat zij alleen naar het toilet kan gaan, dat zij zich alleen kan aan- en uitkleden en dat zij zich alleen proper kan maken. Ze verklaart tenslotte accidenteel incontinent te zijn.

De verklaringen van deze patiënte worden volledig bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria "transfer en verplaatsing", "toiletbezoek" en

“continentie”.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.18 Verzekerde Y...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria “transfer en verplaatsing” en “toiletbezoek” overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich zelfstandig in huis te kunnen verplaatsen met een rekje met wielen. Zij stelt tevens dat zij alleen naar het toilet kan gaan, dat zij zich alleen kan aan- en uitkleden maar dat zij zich niet alleen kan proper maken.

De verklaringen van deze patiënte worden bevestigd door haar huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria “transfer en verplaatsingen”, en “toiletbezoek”.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.19 Verzekerde Z...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige de criteria “transfer en verplaatsing” en “toiletbezoek” overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich met behulp van zijn rolstoel zelfstandig te kunnen verplaatsen in huis. Hij kan ook alleen in en uit zijn bed omdat het bed aangepast is. De verzekerde stelt tevens dat hij alleen naar het voor hem aangepast toilet kan gaan, dat hij zich alleen kan proper maken en zich terug kan aankleden.

De verklaringen van deze verzekerde worden bevestigd door zijn huisarts.

Uit de samenlezing van beide overeenstemmende verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor de criteria “transfer en verplaatsingen”, en “toiletbezoek”.

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.20 Verzekerde AA...

Uit het dossier blijkt dat de verpleegkundige het criterium “transfer en verplaatsing” overscoord heeft. Deze verzekerde verklaart zich thuis

zelfstandig te kunnen verplaatsen met zijn karretje. Hij kan zelf in en uit zijn bed en zetel. Deze verklaring wordt volledig bevestigd door de verklaring van de huisarts.

Uit de samenlezing van beide verklaringen, alsook op basis van hetgeen *de visu* door de geneesheer-inspecteur kon worden vastgesteld, kan worden vastgesteld dat er in dit geval een overscoring gebeurde voor het criterium "transfer en verplaatsingen".

De ten laste gelegde verstrekkingen dienen te worden terugbetaald met toepassing van de verschilregel.

4.2.1.21 Algemene opmerkingen

De Kamer van eerste aanleg heeft vastgesteld dat het onderzoek van eiser nauwgezet is uitgevoerd. Vooreerst werd een onderzoek ingesteld bij de betrokken verzekerden thuis. Naar aanleiding hiervan werden deze verzekerden ondervraagd. Vervolgens werd de behandelende huisarts gevraagd om een katz-schaal in te vullen.

Zoals blijkt uit de neergelegde stukken, heeft dit toegelaten dat al te rooskleurige verklaringen van verzekerden over zichzelf, konden worden getemperd door de objectieve vaststellingen van de huisarts. Het onderzoek bij de huisarts liet tevens toe om aan de hand van de patiëntendossiers na te gaan of er zich op medisch vlak wijzigingen hadden voorgedaan die een invloed zouden kunnen hebben gehad op de zorgafhankelijkheidsgraad van de verzekerden.

Bovendien wordt vastgesteld dat de verklaringen van verzekerden, huisartsen en verpleegkundigen veelal gelijkkluidend zijn.

De Kamer van eerste aanleg stelt verder vast dat in geval van verschil tussen de katz-schaal opgesteld door de geneesheer-inspecteur en deze opgesteld door de huisarts, steeds de voor de verzekerde meest gunstige score in rekening is gebracht.

Rekening houdende met al deze elementen, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat eiser afdoende heeft bewezen dat de ten laste gelegde verstrekkingen ten onrechte werden aangerekend omdat deze het gevolg waren van een manifeste overscoring van de katz-schalen.

De vordering van eiser tot terugvordering van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, is derhalve gegrond.

4.2.2 De administratieve geldboete

Eiser vordert de veroordeling van verweerder tot het betalen van een administratieve geldboete van 250 euro voor het geheel van de niet-conforme verstrekkingen op basis van (het thans opgeheven) artikel 225,

3° van het Sociaal Strafwetboek, te vermenigvuldigen met de opdecimes (art. 102 Sociaal Strafwetboek).

De Kamer van eerste aanleg is van oordeel dat eiser in zijn verzoekschrift en conclusies terecht verwijst naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur. Een zorgverlener is derhalve altijd strafbaar wanneer hij zich niet gedraagt of voegt naar de wettelijke en reglementaire bepalingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Het aanrekenen van een significant aantal niet-conforme verstrekkingen (ongeveer 10% van de in de onderzochte periode aangerekende verstrekkingen) rechtvaardigt wel degelijk een sanctie.

De Kamer van eerste aanleg is derhalve van oordeel dat de gevorderde administratieve geldboete correct is en onverkort dient te worden opgelegd.

Krachtens artikel 102 van het Sociaal Strafwetboek dient de administratieve geldboete verhoogd te worden met 45 decimes zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, als van toepassing op het ogenblik van ten laste gelegde feiten. De opgelegde administratieve geldboete dient derhalve vermenigvuldigd met factor 5,5.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145.

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde ZIV- en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak;

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt verweerder tot terugbetaling aan eiser van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, hetzij een bedrag van 57.384,68 euro;

Veroordeelt verweerder tot het betalen van een administratieve geldboete van 250 euro x 5,5, hetzij 1.375 euro.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 20 februari 2014 van de Kamer van eerste aanleg die

kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:
De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, dokter Hugo COPPENS en dokter Paul ZEGERS, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Tarci WINDEY en de heer Yves WUYTS, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van verplegingsinrichtingen.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, tweede lid ZIV-wet).

